

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 9/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

424/2010. (IX. 29.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2009. december 22-én előterjesztett **panaszát** a 2010. szeptember 29-én tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja és átteszi

az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) XVII. kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett, ugyanakkor annak elbírálására a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93/B. § (2) bekezdés alapján az intézkedést fogantatosító rendőri szerv jogosult.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2009. december 22-én postai úton terjesztette elő panaszát, amelyben 2009. december 11-én fogantatosított rendőri intézkedéseket sérelmezett. Véleménye szerint a rendőri intézkedés megalapozatlan, túlzott, szakszerűtlen és jogszerűtlen volt, és annak végrehajtásával a rendőrök jogszabályba ütköző cselekményeket követtek el.

Elmondása szerint a két eljáró rendőr – [...] – a [...] forgalmi rendszámú szolgálati járművel érkezett a helyszínre. Az intézkedés kezdetekor nem azonosították magukat, és jelvéyszámukat csak utólag, az ügyeletes tiszt felszólítására voltak hajlandók közölni. A [...] jelvéyszámú rendőr ráadásul először azt mondta, hogy három különböző sorszámú jelvénye van, majd a fent említett számsort tartalmazó jelvényt mutatta fel.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos az ügy előzményeként előadta, hogy egy áruházban vásárolt mandarin elfogyasztása után fogat mosott az áruház mosdójában, amikor ott megjelent két nő, az egyikük rádióval a kezében. Az egyik nő azt kérdezte tőle gúnyosan, hogy „hozzak tusfürdőt és sampont?“, a másik nő pedig hangosan szidalmazta. Rövid idő elteltével megjelent két rendőr is. A [...] jelvéyszámú rendőr azt mondta a panaszosnak, hogy „öblítsél, és elbeszélgetünk veled a kapitányságon“, amit a panaszos fenyegetésként értelmezett, tudomása szerint ugyanis az „elbeszélgetés” szót jellemzően bűnözők használják, és jelentése fizikai, lelki ráhatás, kényszerítés, verés, vagy kínzás. Ezt követően az egyik rendőr megtámadta a panaszost, kivonszolta a mosdóból, a másik rendőr pedig segített neki ebben. A panaszos – előadása szerint – mindeközben ütésekkel kapott kézzel és tonfával is. A történet miatt halálfélelem fogta el, ezért összepiszkította magát. Kezét hátrabilincselve, torkát fojtogatva „kivonszolták” a rendőrautóhoz, miközben csomagjai a mosdóban maradtak felügyelet nélkül, és a bevásárlókocsiban lévő pénzürmét sem adták vissza neki. A panaszos előadása szerint a [...] jelvéyszámú rendőr azt mondta társának, hogy a jelentésbe majd beleírják, hogy a panaszos nem igazolta magát, azt azonban nem tudta a panaszos, hogy az áruház területén dolgozók félretájékoztatták-e a rendőröket e tekintetben.

A panaszos előadja, hogy nem közölték vele sem az intézkedések idején, sem utólag a rendőri intézkedés és kényszerítő eszköz-alkalmazás okát, és az intézkedő rendőrök csak az ügyeletes tiszt felszólítására voltak hajlandók közölni vele jelvéyszámukat. Az előállításról kiállított igazolás az Rtv. 33. § (2) bekezdésében leírtakra hivatkozik, a panaszos meggyőződése azonban az, hogy az említett bekezdés egyetlen pontja sem valósult meg. Ezzel kapcsolatos véleményét az alábbiak szerint fejt ki: a) az áruház területén nem történt igazoltatás, nem hangzott el erre utaló felszólítás; b) nem érti, milyen büncselekmény elkövetésével gyanúsíthatják; c) vizelet- vagy vérvétel nem zajlott; d) a panaszos nagykorú és nem áll gyámság alatt; e) soha nem indult ellene sem büntető-, sem szabálysértési eljárás; és f) semmilyen tárgyi bizonyítási eszközt nem szereztek meg az intézkedő rendőrök a panaszostól (leszámítva a bevásárlókocsiba tett 100 Ft-os érmét, és egy 800 Ft értékű telefonkártyáját).

A panaszos elmondása szerint a fojtogatás, szorongatás, az ütések, valamint az őt ért idegrendszeri és lelki trauma miatt 8 napon belül gyógyuló sérülései keletkeztek, továbbá több órán keresztül „szenvedett” ürülékkel szennyezett ruhájában, mire megtisztálkodhatott.

Kéri a rendőrség kártérítésre kötelezését „az általa okozott traumáért, jogszerűtlen intézkedésekért, sérülésekért, megaláztatásért, valamint az emberi jogok sárba tiprásáért.” A panaszos kéri továbbá 800 Ft értékű telefonkártyájának, és 100 Ft-os pénzürméjének visszaszolgáltatását, valamint koszos ruhái ellenértékének megtérítését. Előadja, hogy a [...] jelvéyszámú rendőr kabátja zsebének bélését, valamint gallérjának varrását is elszakította, miközben kés után kutatott. Kéri, hogy a rendőrség gondoskodjon a kabát javításáról, vagy vegyenek neki egy újat. Jelzi, hogy a szembesítéstől sem zárkózik el, és tájékoztatást kér azzal összefüggésben, hogy szükséges-e a történet miatt feljelentést tennie a katonai ügyészségen.

A beadvány végén a panaszos a rendőrséggel kapcsolatos aggályait fejt ki, azokat a közelmúltban történt és a sajtóból is ismerhető esetekkel támasztja alá.

Mellékletként csatolja az előállításról időtartamáról kiállított igazolását, egy 800 Ft-os telefonkártya megvásárlását igazoló számlát, az áruház panaszkönyvébe rögzített panasz másolatát, valamint az elszakadt és szennyezett ruháiról készült fényképfelvételeket.

A telefonkártya vásárlásáról kiállított számla 2010. december 10-én kelt.

Az áruházi panaszkönyv az események leírását jelen panaszbeadvánnyal megegyezően tartalmazza.

A panaszos által mellékelte és a BRFK XVII. kerületi Rendőrkapitánysága által kiállított igazolás szerint az előállítás 2009. december 11-én hajnali 1 óra 30 perctől 2 óra 30 percig tartott, az előállítottak az előállítás során sérülése nem keletkezett, panaszos azonban igen, amelyet a következő tartalommal rögzített az igazolás megfelelő sorában: a [...] forgalmi rendszámú szolgálati járművel kiérkező rendőrök az áruház mosdójában megtámadták, megütötték, és nem engedték, hogy a bevásárlókocsiban lévő szatyrából elővegye az igazolványát. A panaszos félelmében összepiszkította magát. A panaszos a panaszt aláírásával is ellátta, illetve az igazolás egy példányának átvételét aláírásával elismerte. Az igazoláson kioktatás szerepel a Testülethez fordulás lehetőségéről az erre nyitva álló határidő és a Testület elérhetőségei megjelölésével.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

A panaszos a BRFK XVII. Kerületi Rendőrkapitányság feljegyzése szerint 2009. december 19-én nyújtotta be a kapitányságon a Testületnél előterjesztett beadvánnyal azonos tartalmú panaszát. A kapitányság [...] vezetője arra válaszelevélben reagált.

A BRFK Hivatalvezetője az iratokhoz csatolt levelében előadja, hogy a BRFK XVII. kerületi Rendőrkapitányságon folytatott eljárást felügyeleti eljárás keretében felülvizsgálták. Annak során megállapítást nyert, hogy a panaszos panaszát az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 141-143. §-ai alapján, válaszelevéllel válaszolták meg, azonban közigazgatási eljárás lefolytatásának lett volna helye.

Tájékoztat továbbá arról, hogy mivel a panaszos rendőri bántalmazást panaszol, az ügy iratainak másolatát megküldték a Budapesti Nyomozó Ügyészségnek.

III.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése értelmében „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni”.

A panaszos előterjesztéséből megállapítható, hogy a sérelmek felismerése – azok jellegéből fakadóan – egybe esett az intézkedés foganatosításának időpontjával, így a konkrét esetben az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdés első fordulata alkalmazásának volt helye. Mivel a sérelmezett intézkedésre 2009. december 11-én került sor, a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő december 19-én járt le (mivel bár 19-e szombatra esett, de a 16/2008. (IX. 26.) SZMM

rendelet 2. §-a értelmében munkanap volt). A rendőrkapitányságon a panaszos ezen a napon is terjesztette elő a panaszát, a Testülethez címzett levelét ugyanakkor csak három nappal később, december 22-én adta postára.

Mivel sem a panaszos előadásából, sem utóbb a rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott iratokból nem volt megállapítható olyan körülmény, amely a panaszos mulasztását kimentené (így például egyértelmű volt, hogy a panaszos írásos tájékoztatást kapott a Testülethez fordulás határidejéről és a Testület elérhetőségeiről), a Testület megállapította, hogy a panaszos az előterjesztésre nyitva álló határidőt elmulasztotta, így a panasz elkésett.

A Testület döntésének meghozatalakor figyelemmel volt arra a körülményre, hogy a panaszos panasza alapján a rendőrségnél közigazgatási eljárás lefolytatásának lett volna helye, amelyre azonban az iratok tanúsága szerint nem került sor. Ezért – egyetértve a BRFK Hivatalvezetőjének fent említett levelében foglaltakkal – rendőri intézkedés elleni panasz eljárás lefolytatása érdekében a panaszt a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv, a BRFK XVII. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének küldi meg.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 93. § (1) bekezdésében, valamint a 93/B. § (2) bekezdésében foglaltakra – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2010. szeptember 29.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag